

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Først til fru Pia Gjellerup: Forslaget til vedtagelse er for svagt, fordi det jo ikke medtager, at der er kritik af regeringen. Det, man kritiserer og ser nærmere på, er Finanstilsynets rolle, Den Danske Banks rolle og embedsmændenes rolle. Det er det, man koncentrerer sig om.

Men at regeringen har vist svigtende omhu i sin embedsførelse, er dog det mindste, man kan sige, og når finansministeren selv har sagt undskyld til færingerne, er det da også et udtryk for, at han har erkendt svigtende omhu.

Man har ikke med, at regeringen ikke har sat sig ordentligt ind i de sager, man påfører færingerne, og det har jeg overværet finansministeren sige undskyld for på færøsk fjernsyn.

Det at antyde, at det såmænd var ét fedt med den borgerlige Schlüterregering og regeringen Nystrup er da noget sludder, og dér synes jeg, det var meget flot, at økonomiministeren her roste Schlüterregeringen – sådan har jeg noteret mig det – for at have lagt sporet til det, der blev genopretningen af den økonomiske politik.

Man er så kørt videre med Finansieringsfonden og med IMF, som Socialdemokratiet i sin tid fandt var for hårdt, men som økonomiministeren har støttet. Nu støtter man sig så til, at vi satte IMF ind; det finder man altså var rigtigt gjort.

Hvorfor skal Schlüterregeringen kritiseres, når man finder, at sporet var rigtigt lagt ud? Schlüter har hverken lod eller del i, at fusionen og det forkerte aktiebytte med de forkerte aktieværdiansættelser bliver realiseret i marts måned 1993, og ideerne til disse ting starter efter den 29. januar 1993.

Derfor er det fuldstændig urimeligt at rode Schlüterregeringen ind i det, og jeg synes da også, at statsministeren i sin talenotis til Det Politisk-Økonomiske Udvalg var fair, og derfor er det urimeligt at rode Schlüter ind i det her. »Det er min vurdering«, siger statsministeren, »at fonden har ydet et vigtigt bidrag til genopretning af den færøske økonomi, således som det var tiltænkt af regeringen tilbage i 1992.« »Grundlæggende har konstruktionen været fornuftig«, siger den nuværende statsminister om den forhenværende statsministers dispositioner. Derfor er det da helt urimeligt at rode dem sammen i teksten.

Problemet er fusionen, den manglende undersøgelse af aktiernes værdi ved aktiebyttet.

Det, der også er galt, er, at man siger, at det færøske landsstyre og den danske regering begge havde et ufuldstændigt grundlag for godkendelse af aktiebyttet, men den danske regering gennemtvinger det på et ufuldstændigt grundlag.

Derfor kan man ikke rode det færøske landsstyre ind og sidestille det. Det er det, der er galt. Derfor er forslaget forkert i forhold til det færøske landsstyre og Schlüterregeringen og for slapt i forhold til regeringen.

Til hr. Aage Frandsen om rettidig information skal jeg lige til allersidst sige: Det fremgår lysende klart, at Finanstilsynet beder om, at færingerne ikke bliver underrettet den 29. september 1992, og at Poul Schlüter træffer den beslutning at skære igennem og sige, at de skal orienteres. Hurtigere kunne det jo faktisk ikke gøres.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er meget relevant, når hr. Per Stig Møller stiller kritiske spørgsmål til den nuværende regering. Jeg er enig i mange af dem og derfor kritikken i forslaget til vedtagelse.

Men mener hr. Per Stig Møller slet ikke, at der er anledning til at stille spørgsmål til den tidligere regering, som jo også er omfattet af den beretning, vi har til debat i dag? Mener hr. Per Stig Møller ikke, at der er anledning til at stille nogle spørgsmål om, hvem der har ansvaret for nogle af de afgørende begivenheder, fra før den nuværende regering kom til? Må man ikke gå ud fra, at når man nedsætter en så magtfuld embedsmandsgruppe som Færøgruppen, er det sket efter en politisk beslutning og med et politisk mandat, at når den daværende regering udpeger formanden for Finansieringsfonden, som hele vejen siger, at han arbejdede efter en politisk dagsorden og ikke en kommerciel dagsorden, må man regne med, at han var udstyret med et mandat?

Når Finanstilsynet i september 1992 udtalte, at det her ikke er en tilsynsopgave, men en politisk opgave, må man så ikke gå ud fra, at den vending har baggrund i et politisk mandat fra den daværende industriminister, fru Anne Birgitte Lundholt? Jeg spørger bare: Er der ikke truffet beslutninger i den daværende regerings tid, der i dag må give også en konservativ anledning til eftertanke, eller går kritikken kun den ene vej?